

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 iulie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 24 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 martie 2014 de avocatul Gorlenco Oleg în numele inculpatului

Mititelu Igor Gheorghe, născut la 27 iunie 1993, originar și domiciliat în s.Roșu, r-nul Cahul.

Termenul examinării cauzei:

1. 16.10.2013 - 24.12.2013 - prima instanță,**2.** 27.01.2014 - 11.03.2014 - instanța de apel,**3.** 10.06.2014 - 23.07.2014 - instanța de recurs.**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 24 decembrie 2013, Mititelu Igor a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Mititelu Igor, a depistat frunze de cînepă, pe care cu scopul consumului propriu, le-a transportat și păstrat la domiciliul său din s.Roșu, r-nul Cahul, unde le-a uscat și mărunțit, pe care le-a fumat cu ajutorul buteliei din polimer transparent, care ulterior, la 30 iulie 2013, au fost depistate și ridicate de către colaboratorii IP Cahul, un fragment de sticlă de polimer cu depuneri pe pereții inferiori și mase vegetale de culoare verde uscată, care conform raportului de expertiză nr.6419 din 19 septembrie 2013, reprezintă rașină de cannabis, în cantitate de 0,09 grame (stare uscată) și marijuană în cantitate de 19,68 grame, ce face parte din categoria substanțelor narcotice, în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul O.Gorlenco în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa, în temeiul art.79 Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, deoarece cea aplicată este prea aspră; instanța nu a ținut cont de prevederile art.76 Cod penal, de faptul că inculpatul a contribuit la descoperirea infracțiunii colaborînd activ cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina, solicitînd ca cauza să fie examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, de faptul că inculpatul are loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, astfel că reeducarea acestuia este posibilă și fără a fi privat de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 martie 2014, a fost respins, ca nefondat apelul avocatului O.Gorlenco în numele inculpatului Ig.Mititelu, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că prima instanță în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Ig.Mititelu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui.

De asemenea, instanța a conchis că pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță este una legală și întemeiată, la aplicarea căreia s-a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, ținându-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art.16 alin.(2) Cod penal, face parte din categoria celor ușoare, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care s-a căit sincer de cele comise, la locul de trai se caracterizează negativ, fapt confirmat prin caracteristica eliberată de Primăria s.Roșu, că anterior a fost judecat, de lipsa circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile ale familiei acestuia, de faptul că inculpatul, recunoscând vina, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis că prima instanță a luat în considerație că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate, aplicându-i pedeapsa închisorii la limita minimă prevăzută de norma penală în baza căreia au fost recunoscut vinovat, concluzionând că aceasta se încadrează absolut în limitele prevederilor legale, deoarece anterior acestuia pentru fapta săvârșită în baza art.217 alin.(2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea art.79 Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale, și inculpatul careva concluzii necesare nu a tras, astfel că prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă nu va fi atins scopul principal al pedepsei penale de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a respins afirmațiile avocatului, precum că de către prima instanță nu au fost luate în considerație circumstanțele atenuante prevăzute de art.76 Cod penal, și reținute circumstanțele excepționale, ce ofereau dreptul instanței de a aplica dispozițiile art.79 Cod penal, deoarece prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a reținut circumstanțele atenuante ale cauzei, inclusiv și celea la care a făcut referire apelantul, precum și prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, reducându-i cu o treime pedeapsa stabilită de norma incriminată, iar careva circumstanțe excepționale nu au fost reținute pentru a da posibilitate de a fi aplicate dispozițiile art.79 Cod penal, fiindcă cele invocate de apelant nu constituie o excepție de la starea obișnuită a lor, ori a persoanei inculpatului, care de fapt au fost luate în considerație de instanță la stabilirea pedepsei.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul O.Gorlenco în numele inculpatului care, invocând ca temei prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, prin care inculpatului Ig.Mititelu, în temeiul art.79 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, invocând repetat același motive ca și în apel descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat de avocatul O.Gorlenco în numele inculpatului, ca temei de casare a deciziei instanței de apel se invocă art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din recurs, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Ig.Mititelu în baza art.217 alin.(2) Cod penal și, critică hotărîrea dată numai în latura stabilirii pedepsei acestuia, considerînd că instanțele de fond au avut destule circumstanțe excepționale și puteau să-i aplice inculpatului dispozițiile art.79 Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă sub formă de amendă.

Colegiul penal constată că cauza a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Sanțiunea art.217 alin.(2) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Ig.Mititelu, prevede o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale, ori muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore și închisoare de pînă la 1 an, astfel că cea aplicată de către instanțele de fond – 8 luni închisoare, se încadrează în limitele sancțiunii normei penale, adică este redusă cu 1/3.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei lui Ig.Mititelu, atît prima instanță, cît și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana făptuitorului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia și i-au aplicat o pedeapsă echitabilă, ținîndu-se seama de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, corect considerînd că acesta urmează să execute real pedeapsa închisorii stabilite, fiind corespunzătoare faptei săvîrșite, soluție descrisă la pct.4.1 al prezentei decizii, pe care instanța de recurs și-o însușete pe deplin.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că sentința nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă aceasta este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Neîntemeiat este și argumentul, precum că la numirea pedepsei instanțele nu au ținut cont de circumstanțe excepționale prezente în cauză, deoarece instanțele de fond nu a stabilit vreo circumstanță excepțională, legată de scopul și motivele faptei, care

ar fi permis stabilirea unei pedepse mai blânde, de altă categorie inculpatului Ig.Mititelu, ci dimpotrivă au menționat că acesta anterior fiind condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea dispozițiilor art.79 Cod penal, sub formă de amendă, astfel fiindu-i acordată șansa de a sta pe calea corijării și a subînțelge scopul pedepsei penale.

Temeiul recurentului, precum că la stabilirea pedepsei atât prima instanță, cât și cea de apel nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză, nu poate fi reținut, deoarece recunoașterea vinei (sau comportamentul sincer) care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Mai mult, instanța de recurs menționează că recursul repetă textul apelului declarat de același autor și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, și, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, relevând temeiurile care au dus la respingerea apelului, soluție expusă în pct.4.1 al prezentei decizii, cât în textul deciziei instanței de apel (f.d.109-113).

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În atare situație, Colegiul penal constată că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 24 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 martie 2014 de avocatul Gorlenco Oleg în numele inculpatului Mititelu Igor, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 23 iulie 2014.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun